

TRENDING: ZAŠTO BISMO VJEROVALI ZNANSTVENICIMA?

**ANALIZIRAJ.BA**

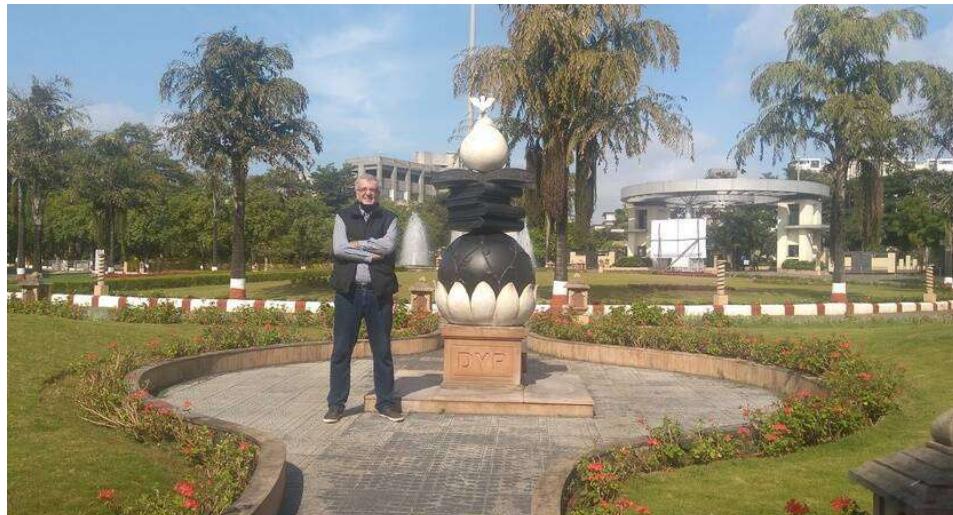
MEDIA WATCHDOG

[Analize](#) [Komentari](#) [Medijska i informacijska pismenost](#) [Fake&Spin](#) [Vijesti](#)
[\(V\)lažne vijesti](#)

Moja Indija (II): Humanistički, pa ko koga

Indijci su beskrajno ljubazni, ali i ne pokušavajte ići u kupovinu bez minimalnog znanja iz vještine cjenjanja. I zaboravite keš, čak i na pijaci

Autor **Sabahudin Hadžalić** | Nov 28, 2021



Like 6 Share

Toplina ophođenja skriva nepatvoren, ontološki oblik manipulacije i laži koji svoje korijenje ima još iz vremena kolonijalne Engleske, dok su gospodari sa otoka podržavali kastinski oblik tradicionalne podjele društva. Danas možemo slobodno reći da je 20 posto pretežno akademski obrazovanih (mada i među njima ima posto onih koji ne prezazu od „*on nije tvoj nivo, ne razgovaraj sa njim*“) civilizirano u smislu poštovanja humanističkih usmjerenja. Kakvih? Da smo svi ljudi, iste crvene boje krvi koji piju vodu, napitak bez kojega života nema. U Indiji, za ova skoro tri mjeseca koliko sam tu, primjetio sam kontraste koji su nama, Evropljanima tako strašni, nezamislivi.

VIJESTI

**ETIOPIJA
NAMEĆE NOVA
OGRANIČENJA
DIJELJENJU
INFORMACIJA
O RATU**

ANALIZIRAJ.BA | Nov 28, 2021

**POTPI
SANA
DEKLA
RACIJ
A O
JAČAN
JU
SARA
DNJE
PARL
AMEN
ATA I
NOVIN
ARSKI
H
UDRU
ŽENJA
Analiziraj.
ba | Nov
28, 2021**



Foto: Sabahudin Hadžialić

Cijenkajmo se, Sir!

Krenimo od ophođenja među ljudima. Prvih sedam dana imao sam problem da razumijem riječ „sir“ koja ima sasvim druge konotacije u našim mjerilima i ovdje je razgovor od dvije minute sastavljen od 10 puta ponavljanja riječi „sir“, što je Indijcima kao nama „bolan“, „bre“ i/ili „kaj“. „Sir“ je i titula, ali riječ „gospodin“ je ovdje izlizana od silne upotrebe i zaista morate biti pažljivi kod razumijevanja konotacije ove riječi u razgovoru jer „sir“ može biti ponižavajuće, podržavajuće, ali i poštovanje *sui generis*. No, čovjek je, kako i navedoh u prvoj reportaži prije sedam dana, čudna životinja i brzo se privikne na sve nove varijacije na temu.

U Indiji je, kao i u Turskoj, sve podložno cjenkanju i pregovorima. Mogu misliti na koji način to rade kada prose mladu, jer ovdje je još na sceni „dogovoren brak“, da li iz razloga da se kaste ne mijesaju, ali imam i primjera na mom univerzitetu, uvaženih kolegica koje, iako poštovane u društvu nauke i pojavnosti, nisu imale priliku birati same, susrećući, planski (što ja i danas tvrdim za moju suprugu) ili slučajno (kao ja što uradih, jelte), izabranika svoga srca. I ovdje se toliko besmisleno troši na svadbe, što onih 20 posto gore navedenih primjećuje, ali *ces t la vie*. Najsironašniji slojevi društva ne zaostaju za tim pa se snalaze kako znaju i umiju, vraćajući posuđeni novac desetljećima poslije. Jer, zaboga, gdje će komšija/susjed imati bolju svadbu od mene. Ovdje nijedan Indijac/Indijka neće priznati da je neko sposobniji od njega/nje, osim ako mu taj/ta ne treba za nešto u poslu ili životu, a da ne govorimo o tome da na prste jedne ruke mogu prebrojati (a sreća sam ih mnogo) kolegu/icu Indijca/Indijku koja će priznati grešku. I, ako vi priznate grešku po nekom pitanju, uz „Mea culpa“ i „Znam da ništa ne znam“, odmah je vaše znanje



**SRBIJ
ANSK
A
NOVIN
ARKA
SNEŽA
NA
ČONG
RADIN
NAPA
DNUT
A
TOKO
M
PROT
ESTA**
**Analiziraj.
ba | Nov
26, 2021**



**APPLE
TUŽIO
NSO
GROU
P
ZBOG
ŠPIJU
NSKO
G
SOFTV
ERA**
**Analiziraj.
ba | Nov
26, 2021**

umanjeno u njihovim očima. Jer, toga nema u ovdašnjoj kulturi. Da se prizna greška. Bar ja do danas to nisam niti video niti čuo.

Dok je cjenkanje na pijaci posebna priča. Prvih dana je sarajevski levat, iako upozoren, plaćao koliko su tražile tete/kumice na pijaci koja nije različita od bilo koje u Evropi – štand, ponuda voća i povrća (a nama i nepoznatog „čiko“ voća koje izgleda kao kiwi a okus mu je kao kolač – tulumba i ili baklava, ako je zrelo dovoljno – zaista, ne šalim se!). Međutim, poslije prvih sedam dana izgubljenih Rupija, paradajz sam, umjesto 60 Rupija (1,6 KM) plaćao 40 Rupija (90 pheninga) a ostalo voće i povrće s umanjenom cijenom od 20-30 posto. A u prodavnicama cipela i ili tehničke robe – sve je moguće. Nikada neću zaboraviti scenu iz Istanbula, Turska prije četiri godine kada smo supruga i ja ušli u jednu zaista uglednu prodavnicu sa namjerom da kupim kvalitetne cipele broj 48 (inače, radim u BiH po kalupu ili kupujem u Beogradu u „Guliveru“, koji je ranije bio u Balkanskoj a sada u Knez Mihajlovoj, odnosno u Splitu, na rivi, odnosno u jednoj od uličica iza). Ja sam i bio spreman dati 100 eura za cipele, dok je moja supruga izvadila 50 eura, pokazala ih prodavaču rekavši „Ja samo imam 50 eura“ (a oni itekako poznaju naš zajednički, bosansko-srpsko-hrvatski-crnogorski jezik) i okrenula se ka vratima da izade dok sam ja zbumen gledao prvo jedno pa drugo. A on, kako su mu se samo oči zacaklile tada, reče „Može, gospođo, prodano.“ Eo ipso, to mi je ostalo kao nauk koji sam iskoristio nedavno u Puneu kada sam otišao u prodavnicu tehničke robe da nabavim toster. Onaj, u kojem možeš praviti „sendvič od sira za puta“. Cijena, sitnica...1.000 (25 KM) rupija. No, ovaj „Sir, Oliver“ je odradio „Binga“ na takav način da sam italijanski toster dobio za 700 Rupija (18 KM). A ko je sad levat', sam sam sebe bodrio, iako ko je levat' ovakve vrste, uvijek ostaje levatski papak, bez obzira na povremene golove.

Ljubaznost koja боли

A ljudi, za ne povjerovati. Ne vjerujte im ništa. Toliko su ljubazni, otvoreni da tu zaista nije bilo nešto u redu, odmah sam pomislio. Od mog vozača, koji me je vozio do prije neki dan, puna dva mjeseca, da bih otkazao njegove usluge pa se snalazim preko OLA aplikacije (kada pročitate ono što slijedi oko online plaćanja, nećete me previše suditi – negativno) kojom preko mobilnog naručujem prevoz auto-rikšom bez ikakvih problema. Malo je skuplje, ali vrijedi. Zbog čega? Poslije peripetija da ga „privедем pameti“ da kada kaže „dva minuta“ bude na mjesto gdje me treba „pokupiti“ a ne 20 minuta kasnije, i kada sam konačno uspio u tome, novi problem. S obzirom da je on vozač i univerziteta, odjednom se pojavio problem oko dolaska u planirano vrijeme, odnosno otkazivanja dolaska. Uvečer, kaže da dolazi, a zatim u 08:00 ujutro zove i kaže da ne može. Ne jednom, već više puta. I ja rekoh, prijatelji smo, ali „posao je posao“, ne moraš dolaziti, ja će se snaći. Da ne govorim o ljudima koji te gledaju u oči, i klimaju glavom. Stani! To klimanje glavom je posebna priča jer kod njih nema za „da“ kao kod nas spuštajući i dižući čelo/bradu već ako se klima donji kraj brade odnosno čelo s lijeva na desno,



**U
TURS
KOJ
SE
NASTA
VLJAJ
U
SUĐE
NJA U
SLUČ
AJU
IJDICT**

NAJČITANIJЕ



**SMRT ĐŽENE
GADZUN: KO
JE KRIV ZBOG
STVARNOSTI
KOJU...**

Aida Hrnjić | 16.11.2021



**PA,
DOBR
O,
MEDIJ
I,
JESTE
LI VI
NORM
ALNI?
UBIT
CE
VAS...**

Ozren

Kebo | 18.11.2021

to je „ne“, odnosno „da“. Ili nije? Čekaj. Možda i jeste. Naime, ljubaznost ovdje nema granica, u Indiji, ali je itekako bolna, što sam i sam osjetio, od nemila do nedraga, dok sam „objao“ urede i kancelarije imigracijske i policijske oko moje FRRO registracije kao zaposlenog stranca, koja kao što i znate, nije bila uspješna. Svi su ljubazni, klimoglavci, osmijehom koji blješti, ali... Za dva mjeseca sam naučio da mogu vjerovati samo neposrednoj okolini i okruženju. Kod nas se barem zna kada dođeš kod namrštenog birokrate, koji te s nokta otkači u općini/opštini ili nekom uredu/kancelariji, ali ovdje ne možete napraviti razliku između „good“ and „bad“ guys dok to ne osjetite na vlastitoj koži. A ja jesam. Itekako. Ipak, upravo zahvaljujući mom neposrednom okruženju, kolegama profesorima i asistentima profesora Fakulteta za medije i novinarstvo, DYPIU, izgleda da će se nešto promijeniti. Uostalom, nemam šta izgubiti. Oni žele da ponovo apliciram za FRRO registraciju, insistiraju, pomoći će, vele. Tito, dragi, ljudi me poznaju samo tri mjeseca i kao da sam sa njima godinama. Hajde, de. Da vidimo. Idemo iznova aplicirati, jer svakako imam vizu na godinu a i ugovor sa DYPIU, koji još nije istekao, a Prof. Dr. **Prabhat Ranjan**, zamjenik rektora i Registrar DYPIU, Dr. **Mukesh Parashar** podržavaju akciju kolega sa faksa. Kako rekoh, rajske/džehenem. Bosne i Hercegovine mi!

Google pay, or dust

Kada je novac u pitanju, u Indiji se sve plaća online, pa čak i na pijaci, ponegdje. Da li preko Google paya i/ili računa, odnosno direktnim prenosom novca sa telefona na telefon, kada se vaša banka uveže sa telefonom. Glupi Bosanac i Hercegovac je miljama iza toga. Naime, moja banka, *Punjab National Bank* je veoma spora u rješavanju stvari bitnih za klijenta. Koliko spora? Fenomenalno spora. Prvo, kada sam dobio račun, preko veze sa univerziteta (Čuj, a gdje je tu etika, profesore? Nema etike kada je život u pitanju, odnosno plaćanje računa, obzirom da mi anamo ona, u BiH, odmah čim iskoristim karticu u koju ona ima uvid a pripada našoj, BiH banci, odnosno njenoj, jer radi u njoj, kaže, „A, što trošiš nezarađeno?“).

Dakle, molio sam, molio i izmolio kolege iz Administracije Univerziteta da mi što prije pomognu oko izdavanja računa u banci sa kojom radi DYPIU. Uspjeli su, ali sam čekao na bankovnu karticu mjeseca dana, pa sam morao ići u Banku po keš. Srećom, ONA nema uvida u ovaj račun, pa sam po primitku prve plate, napisao sinu poruku „Legla plata, sad će rock'n'roll“, a moj sin, trideset i četvorogodišnji dečko hladno me o'ladi „Nemaš ti muda za rock'n'roll, stari“. U pravu je, valjda sam ostario, odnosno kako otpjeva Jethro Tull „*Too old for rock'n'roll, too young to die*“.

I sad zamislite zemlju u kojoj ljudi, na obodima gradova, a i u gradovima samim, žive u „favelama“ kao u Rio de Janieru, dok istovremeno plaćaju sve svoje obaveze digitalno, dok vi, profesor univerziteta, molite gazdaricu da sačeka da dobiješ račun (neće keš, hoće preko računa, sic!) da joj prebacim rentu za stan, a također



Kebo | 13.11.2021



Katana | 15.11.2021



da ona plati moje iznajmljivanje frižidera i veš mašine za ovaj mjesec (800 rupija – 20 KM), a ja će joj dati keš, jer me banka nije uvezala sa Google payom preko mog mobitela s brojem iz Indije. I izmolio, ali kud’ ćeš veće sramote do da ti iza leđa pričaju, vidi papka, ne zna ni online plaćati. A ono fakat, ne znam. I nije do mene. Ili jeste, a ja to ne znam.

Pomenuh iznajmljivanje frižidera i veš mašine. Ovdje, kada iznajmljujete stan, dobijete prazan stan, uz kuhinju. A ostalo sami iznajmljujete, preko, pogadate, online aplikacija. No, gazdarica je bila cool, pa je od moga depozita (30.000 Rupija) odvojila 20.000 i kupila sofу sa dvije fotelje za dnevnu i krevet za spavaču. A sada, kada odlazim, dao sam oglas da prodajem navedeno, jer mi novac ne može vratiti. I ko kaže da Bosanac i Hercegovac ne može doći do pokretnine u Indiji. Može, ali je ne može staviti u avion na povratak koji uskoro, krajem decembra/prosinca slijedi.

Eo ipso, Indija je zemlja kontrasta, barem u gradu i državi gdje sam, Pune – Maharashtra se vika. A ne vjerujem da je išta drugačije u drugim dijelovima zemlje. A kako saznam od prijatelja u New Delhiju, ništa bolje nije ni tamo.

Podijeli:



< PRETHODNI

SLJEDEĆI >

**ZAŠTO BISMO VJEROVALI
ZNANSTVENICIMA?**

Potpisana deklaracija o jačanju
saradnje parlamenta i novinarskih
udruženja



**TVSA I RTV
ZENICA:
Bajram,
poplave,
sukobi
vlasti i
opozicije**

10.06.2019

**Kako su
reporterke i
snimatelji
N1 iznijeli
proteste u
Beogradu**

08.07.2020

**RTRS O
PUNIM
FAKULTETI
MA, BNTV
O
DRASTIČN
OM
SMANJENJ
U BROJA
UPISANIH
STUDENAT
A**

07.10.2019

**Milijardama
u zdravstvu
upravljaju
doktori s
265 sati
obuke koje
je nemoguće
zamjeniti**

07.06.2019

Impressum

Copyright © 2020 All rights reserved. Designed & Developed by Analiziraj.ba